

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 13. august 2013
Sagsnr.: 21697
Dok.nr.: 565454

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 18. juli 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 521 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål 521:

”Må gødningen i de økologiske hønsegårde blive liggende på hønsegårdsarealet, selv om miljøbelastningen måtte overstige, hvad man efter de sædvanlige regler må tilføre andre produktionsarealer (landbrugsarealer i drift)?”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til NaturErhvervstyrelsen og Miljøstyrelsen, der oplyser følgende, som jeg henholder mig til:

NaturErhvervstyrelsen oplyser:

”Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 520, hvoraf det fremgår, at begrænsningerne i mængden af gødning, der må udbringes, angår den pågældende virksomheds samlede forbrug og virksomhedens tilhørende samlede produktionsareal, men der findes ingen begrænsninger i tilførslen af gødning til den enkelte mark, uanset om der er tale om et ikke-økologisk eller økologisk areal.

Begrænsningerne i mængden af gødning, der samlet set må udbringes på en virksomhed, er reguleret af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække (LBK nr. 500 af 12. maj 2013) med tilhørende bekendtgørelser (kvotesystemet). Reglerne i denne lovgivning gælder generelt og omfatter således også økologiske bedrifter.”

Miljøstyrelsen oplyser:

”Ifølge § 8 i husdyrgødningsbekendtgørelsen (Bekendtgørelse nr. 915 af 27. juni 2013 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v.), som træder i kraft 1. august 2013, skal løbegårde og lignende indretninger til dyr være indrettet således, at forurening af grundvand og overfladevand ikke finder sted. De skal have gulve udført af bestandige materialer, som er uigennemtrængelige for fugt, og der skal etableres et hensigtsmæssigt afløbssystem.

Løbegårde er defineret som arealer med høj koncentration af dyr, hvor næringsstofferne fra husdyrgødningen set over en årrække ikke kan udnyttes på arealet.

Det kan oplyses, at disse krav siden 1993 har været angivet i vejledningen til husdyrgødningsbekendtgørelse med stort set samme formulering.

Det er op til den enkelte kommune ved tilsyn at sikre, at reglerne om fast bund og afløb håndhæves for at undgå forurening med næringsstoffer.”

Karen Hækkerup

/Kim Lemming